

Izješće s komemorativnog skupa održanog 18. rujna, godine 2001. u predavaonici Stomatološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Iz govora dekana Stomatološkog fakulteta Prof. dr. sc. Vlade Careka

..... Zauvijek nas je napustio naš dugogodišnji učitelj, znanstvenik, zdravstveni djelatnik Stomatološkog fakulteta u Zagrebu i jedan od doajena hrvatske stomatologije. Danas se rastajemo od našeg dugogodišnjeg suradnika, našeg kolege i dobrog prijatelja. Rastanci su uvijek teški i bolni, posebno kad se rastajemo zauvijek. Teško je reći posljednje zbogom čovjeku koji nam je toliko godina bio blizak kao učitelj i kolega i kao suradnik i prijatelj.

U više od trideset godina koliko je profesor Vladimir Amšel bio zaposlen na našem fakultetu, svima nam je nesebično pružao svoju pomoć. Uvijek je svakog spremno saslušao i često puta i na praktičan način pomogao. Znati saslušati, imati vremena za druge bio je njegov životni moto

Bio je izrazito nadaren stručnjak, velikog iskustva, pedantan i zahtjevan. Njega su podjednako cijenili pacijenti, sestre, studenti kao i njegovi suradnici i kolege.

Specijalistički ispit iz oralne kirurgije položio je godine 1972. kao jedan od prvih specijalista iz te grane stomatologije. Bio je mentor mnogim liječnicima na specijalizaciji, zatim voditelj specijalizacije iz oralne kirurgije, kao i član i predsjednik povjerenstva za specijalističke ispite Ministarstva zdravstva. Zbog svog znanja i ugleda postao je predstojnikom Zavoda za oralnu kirurgiju Stomatološkog fakulteta i pročelnikom Kliničkog odjela za oralnu kirurgiju Stomatološke klinike KBC-a u Zagrebu.

Bio je izvrstan nastavnik. Njegovo svako predavanje bilo je pripremljeno, ozbiljno i nadahnuto. Bio je jedan od najboljih u praktičnoj nastavi.

U znanstvenoj djelatnosti pretežno se bavio područjem oralne kirurgije, posebno implantologijom. Sudjelovao je u znanstvenim projektima u uvođenju novih metoda u stomatologiji. Godine 1983. izabran je za izvanrednog člana Akademije medicinskih znanosti Republike Hrvatske.

Osim angažmana u kliničkoj, nastavnoj i znanstvenoj djelatnosti, nezaobilazno je spomenuti njegovu predanost u organiziranju stručnih i znanstvenih skupova, kao i brojnih tečajeva trajne izobrazbe. Cijeli svoj radni vijek profesor Amšel posvetio je razvoju i unapređenju svoje struke. Posjedovao je posebno umijeće da s ljudima uspostavi kontakt i suradnju na samo njemu svojstven način. Svoje bogato znanje i iskustvo prenio je na niz generacija koje danas rade i doprinose razvoju stomatologije.

Smrt prof. Amšela svima nam je nanijela veliku bol.

Naš je život dar, s kojim se moramo na primjeren način ophoditi. No i marljivost, predani pristup radnim obvezama, predstavljaju poklon koji je sastavni dio života. To nam je na najbolji način svojom životnom filozofijom znao pokazati prof. Vladimir Amšel. Bio je znanstvenik i nastavnik koji je do smrti sačuvao ljudsko srce za sve ljude, očinsko za svoje, dobro i život za sve nas.

Neminovnost sudbine koja nas je zadesila, za nas je simbol što nas navodi da se sjetimo uistinu važnih stvari u životu, a

zanemarimo one beznačajne koje nas ionako previše zaokupljaju.

Vladimir Amšel bio je prijatelj, kolega i profesor. Bio je uzoran po svojoj urednosti, ustrajnosti i korektnosti. Teško će biti zatvoriti prazninu koju je njegov odlazak ostavio u našem Fakultetu i našim srcima.

Draga kolegice Amšel, poštovana gospođo Sanja, draga Petra, samo vi znate kolika je vaša bol. Mi vašem suprugu dugujemo zahvalnost, zahvalnost koju mu osobno više ne možemo iskazati.

Svima će nam jako nedostajati. Zadržati ćemo ga u trajnoj uspomeni.

Počivao u miru.

Iz govora Pročelnika Katedre za oralnu kirurgiju, maksilofacijalnu kirurgiju i anesteziologiju s reanimatologijom Stomatološkog fakulteta u Zagrebu, prof. dr. sc. Pavla Koblera

Poštovana obitelji Amšel, kolegice i kolege, dragi prijatelji,

Nije lako govoriti o svom nastavniku, a istovremeno i prijatelju kojeg sam posjetio zadnji puta nekoliko sati prije nego nas je napustio.

Dragi Vlado! Desetak dana ranije bio si pun optimizma i o bolesti gotovo nismo razgovarali, više o svakodnevnim stvarima, o fakultetu, obitelji, a posebno o Petri koju si neizmjerno volio. Uspio si prenijeti svoju ljubav prema športu napose klizanju na Sanju i Petru, kao što si nas svoje suradnike "zarazio" oralnom kirurgijom već za vrijeme studija. Tijekom studentskih praznika danima smo uz tvoju pomoć učili abecedu oralne kirurgije veseleći se svakom uspješno izvađenom zubu. Nije bilo računala, video filmova, igrice, interneta i medline-a, pa čak ni knjiga i stručnih časopisa, ali satima smo razgovarali o struci i bolesnicima te upijali tvoje znanje i iskustvo.

Mnogi ne znaju, da si kao rođeni Zagrepčanin zbog naravi očeva zanimanja dio školovanja završio u različitim mjestima, ali si ipak maturirao u Zagrebu. Istovremeno završio si i srednju medicinsku školu. Nakon toga diplomirao si Višu školu za fizički odgoj u Zagrebu godine 1948. kada si upisao i Medicinski fakultet, a diplomirao na novoosnovanom Stomatološkom odjelu istog fakulteta. To su bila vremena kada se je živjelo teško pa si bio prisiljen istovremeno i raditi kao honorarni nastavnik tjelovježbe na Srednjoj veterinarskoj i Srednjoj tehničkoj geodetskoj školi. Upravo takva izobrazba pridonijela je činjenici da si bio uspješan doktor stomatologije, ali i prvak i reprezentativac bivše države u trčanju na 110 m s preponama, prvak u klizanju, međunarodni klizački trener i vrlo cijenjen međunarodni klizački sudac. S druge pak strane spoznavši svu problematiku razvoja stomatologije bio si jedan od osnivača i predavač na školi za zubne asistentice.

Svoju uspješnu karijeru nastavnika na Stomatološkom fakultetu u Zagrebu započeo si godine 1960. kao asistent u Zavodu za dentalnu kirurgiju kojeg je vodio doc. Dalibor Svoboda, a vezan je bio uz Stomatološku kliniku na Šalati s predstojnikom akademikom Ivom Čuparom. Na našem Zavodu

počeo si raditi dvije godine prije prof. dr. Ive Mišea s kojim si kasnije uspješno surađivao i gradio oralnu kiruršku disciplinu. Možda bi dovoljno bilo kazati da si do odlaska u mirovinu sudjelovao u izobrazbi gotovo 30 generacija doktora stomatologije. Međutim biti nastavnikom nikada pa ni danas nije bilo odviše cijenjeno, ali ti si shvatio svoje poslanstvo i bio studentima nastavnik, otac i prijatelj. Uvijek si imao strpljenja i odvojio trenutak za svakog, od asistentskih pa do prodekanskih i dekanskih dana. Sjedimo u predavaonici u koju si postavio monitore i sam kamerom prvi puta u povijesti fakulteta snimao operaciju koju su studenti mogli izravno pratiti. Na taj način približio si im oralnu kirurgiju, unapredio nastavu i organizirao kako si ti to zvao - Internu televiziju.

U oralnoj kirurgiji nije bilo područja koje te nije zanimalo, pa je tako i početak razvoja dentalne implantologije vezan uz tvoj rad. Zajedno smo organizirali i prvi tečaj iz implantologije u Hrvatskoj. Poslijediplomski kolegij iz navedenog predmeta vodio si i nakon odlaska u zasluženu mirovinu sve do prije četiri godine.

Bio si začetnikom suradnje našeg fakulteta s fakultetom u Grazu i ta se je suradnja proširila i na Stomatološka društva pa su Hrvatsko-štajerski stomatološki dani postali tradicijom za vrijeme dok si ti bio predsjednikom Hrvatskoga stomatološkog društva.

Sjećamo se s kakvom si ljubavlju i trudom radio adaptaciju oralne kirurgije i izgradnju III. kata i operacijskog trakta u suradnji s inženjerom Balleyem. Bio si mu savjetnikom, nadzornim organom, ali i prijateljem.

Utirao si put specijalizaciji oralne kirurgije, bio mentor mnogim specijalizantima i učio ih medicinskom razmišljanju ali i vještini. Meni osobno i kolegama koji su sudjelovali u organizaciji kongresa u Zadru godine 1980. ostat će u prelijepom sijećanju rad i druženje s tobom. Proveli smo lijepe dana i zbližili se još više.

Uvijek si našao vremena i za proslave i veselje - slavlje tvojih rođendana na Kravarskom koje si tako volio ostati će nezaboravno.

Mi tvoji najbliži suradnici često smo znali kazati: naš prof. Amšel ima samo dva nedostatka: prepošten je i predobar.

Hvala ti i pokoj ti vječni.

Iz oproštajnog govora prof. dr. sc. Pavele Koblera u krematoriju na Mirogoju

Dragi Vlado,

Kao da se je sudbina poigrala. Odlaziš kada imamo osjećaj da je svijet poludio, kada su ubijanje, osvetoljubivost, divljaštvo, prostaštvo, ovisnosti, zavist i neprijateljstvo postali uobičajeni i svakodnevni. Ne to nije bio tvoj svijet. Bio si blag, dobar, nasmijan, susretljiv, pravi humanist i takve stvari jednostavno nisi mogao prihvatiti. Bavio si se športom, atletikom i klizanjem kad je šport bio plemenita vještina, kada je ljude zbližavao i gradio prijateljstva, a ne kao danas gladijatorstvo s jedne a biznis s druge strane.

Danas ovdje stoje mnogi tvoji studenti, specijalizanti, post-diplomanti, ali i zahvalni pacijenti. Došli su odati počast profesoru, ali i prijatelju koji ih je jednako razumio kad je bio

asistent i kad je bio dugogodišnji dekan i prodekan. Bio sam ganut kada ti je nakon što se je proširila vijest o tvojoj smrti skup stomatologa u Opatiji već sljedećega dana minutom šutnje odao počast.

Na navedenom skupu bili su prisutni i mlađi kolege koji nisu imali čast i sreću upoznati te ili raditi s dugogodišnjim predstojnikom Zavoda za oralnu kirurgiju. Pod tvojim vodstvom napredovali smo i mi, današnji djelatnici Zavoda.

Ostavio si neizbrisiv trag u stomatološkoj nastavi, struci i znanosti. Gotovo 30 generacija je steklo izobrazbu iz oralne kirurgije pod tvojim vodstvom. U državi radi više od trideset oralnih kirurga koji su obrazovanje stekli pod Tvojim mentorstvom.

Umirovljen si kao dekan Stomatološkog fakulteta, ali volio si svoj posao pa si nastavio sudjelovati u poslijediplomskoj nastavi iz dentalne implantologije koja je bila predmetom tvojeg velikog zanimanja. Volio si svratiti na svoj i naš Zavod, popričali bismo, popili kavu i izmjenili neka iskustva i mišljenja upravo iz navedenog područja. U pravu mirovinu daleko od stomatologije i oralne kirurgije otišao si prije četiri godine nakon što si odlučio prekinuti sudjelovanje u poslijediplomskoj nastavi. Sa suprugom Verom boravio si u omiljenom Kravarskom, volio si more pa si često posjećivao i Rabac. Više vremena mogao si posvetiti i kćeri Sanji i tvojoj voljenoj unuci Petri.

Nažalost opaka bolest shrvala je tvoje tijelo, ali tvoj vedar duh i optimizam nisu te napustili do kraja. Još si imao planova, ali Vlado neke stvari moraju ostati "za drugu stranu rijeke". Uz obitelj trudili smo se olakšati ti tegobe i pomoći koliko smo mogli. Jedne od zadnjih riječi tvojoj gospođi supruzi bile su: "dopelaj mi dečke". Kao da si nam želio još nešto važno reći. Goran i ja smo došli, ali fizički kontakt više nismo mogli uspostaviti. Vlado mi smo ionako vezani dubljim nitima.

Netko je kazao: tko živi u mislima najdražih nije umro nego je daleko, mrtav je samo onaj koji je zaboravljen.

Vlado hvala ti i pokoj ti vječni.

Telegrame Dekanu i Zavodu za oralnu kirurgiju Stomatološkog fakulteta a osobito obitelji uputili su brojni kolege i prijatelji. Citiramo riječi koje je napisao prof. dr. sc. Vladimir Lapter umirovljeni profesor Stomatološkog fakulteta u Zagrebu i dekan od 1981. do 1985. godine.

"Potresen sam gubitkom dugogodišnjeg prijatelja i izuzetnog suradnika prof. dr. Vladimira Amšela. Zbog mog zdravstvenog stanja ne mogu prisustvovati komemoraciji i ispraćaju, pa vas molim da u moje ime izrazite iskreno suosjećanje obitelji, kolegama i suradnicima."

Vladimir Lapter

Stomatološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zavodi za oralnu kirurgiju Stomatološke klinike KBC-a Rebro i Kliničke bolnice Dubrava, Hrvatsko stomatološko društvo HLZ-a i Hrvatsko društvo za oralnu kirurgiju HLZ-a ovim putem izražavaju svoju zahvalnost svima onima koji su pismeno ili na drugi način izrazili svoju sućut.